

MISVERSTANDEN (MISCONCEPTIONS)

Komedie in twee bedrijven

door

Michael Vukadinovich

vertaling

Aris Bremer

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MISVERSTANDEN - MISCONCEPTIONS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MICHAEL VUKADINOVICH** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2004 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

Personen:

3 vrouwen, 1 man

Claire: Vrouw achter in de twintig. Ze is schrander maar heeft melancholieke trekjes. Ze is hopeloos romantisch.

Dora: Haar oudere zuster, zij is dertig jaar. Zij is iets opvallender en knapper dan Claire en vindt haar zelf ook wijzer. Waar Claire een wat teruggetrokken type is, daar heeft Dora wel wat veel levenservaring.

Moeder: Vrouw achter in de vijftig. Ze lijkt qua uiterlijk en gedrag echter ouder. Haar enige wens is nog eens grootmoeder te worden.

Peter: Man achter in de twintig. Hij is een wat nerveus maar sympathiek type. Hij heeft een aantrekkelijk voorkomen maar is zich daar totaal niet van bewust.

Situatie:

Het appartement van Claire en Dora. Een rommelige kamer vol kleren, foto's en tijdschriften. Middenvoor en sofa en een lage tafel beladen met magazines, catalogi, kranten en een lege fles wijn. Middenachter een deur naar de slaapkamers, rechts een deur naar de keuken, links de entree deur.

Benodigdheden:

Schortjas
Paraplu
Telefoon
Keukendoek
Fles met waterstofperoxyde
Deken
Bankkussens
Lipstick, in Dora's tas
Trouwjapon, voor Claire
Pyjama, voor Dora
Grote koffers (2)
Boodschappentas
Regenjassen (voor allen)

Geluiden:

Telefoon
Deurbel

Eerste bedrijf

(iets na 11.00 in de avond. Claire in pyjama zit op de sofa en bladert door tijdschriften. Er is daarin niets wat haar aandacht heeft. Ze gooit een tijdschrift op de vloer en pakt een krant op)

CLAIRE: *(leest uit de krant)* “Vrouwen van jong tot oud dienen op hun hoede te zijn voor deze man van middelbare leeftijd, die ’s nachts alleen lopende vrouwen volgt en hen onder bedreiging met een vuurwapen van hun schoenen berooft. Tot nu heeft nog niemand fysieke gevolgen ondervonden van een overval door deze man, die zichzelf de “Schoenenbaron” noemt. De politie stelt echter dat het gedrag van de man onvoorspelbaar is, wellicht gaat hij ooit over tot het roven van overige kledingstukken of zelfs onderkleding. Het is vastgesteld dat deze man, die zich vooral richt op schoenen met hoge hakken, al voor meer dan duizend dollar aan schoenen heeft gestolen.” *(laat de krant op de vloer vallen)* Er is toch ergens op de wereld wel een oorlog of een ramp? *(ze zoekt wat tussen de stapel tijdschriften. Dora, formeel gekleed, komt op door de entree links. Ze komt van een bruiloftspartij en heeft een paraplu bij zich)*

DORA: Mijn god, het giet! Ik zweer je, als ik ooit weer eens trouw, dan weiger ik naar mijn eigen bruiloft te gaan. God, Claire, zelfs jij zou het supersaai gevonden hebben. Ik kan geen andere reden bedenken waarom men zou trouwen dan vanwege de cadeaus.

CLAIRE: *(kijkt niet op)* Misschien omdat ze van elkaar houden.

DORA: Geloof me, zelfs “houden van” kan geen reden zijn om zoiets vervelends als een bruiloft te organiseren. Je kan je niet voorstellen hoe verschrikkelijk het nu ook weer was.

CLAIRE: Dan doe ik dat ook maar niet.

DORA: Weet je, direct na dat gedoe met geloftes en zoenen lieten ze een dozijn duiven los. Witte duiven! Ik kon wel braken.

CLAIRE: *(oprecht)* Het lijkt mij mooi.

DORA: Soms kan ik niet geloven dat wij echt zusters zijn. Goed, die duiven waren dus bevrijd en iedereen stond naar boven te turen om ze na te kijken, zwijmelend van de romantiek, toen er plotseling een enorme havik uit het niets tevoorschijn kwam en daarna nog één en nog één. In een paar tel was de helft van die duiven uitgemoord.

CLAIRE: Haviken?

DORA: Ja, haviken. Het blijkt dat ze dat altijd doen bij die kerk, duiven loslaten, en alle haviken in die omgeving weten dat ook een soort evolutie, denk ik. Dus, iedere keer als daar een trouwerij is wachten die haviken het moment af dat hun diner

wordt geserveerd. En niemand weet wat daar aan te doen. Eén van die dode duiven viel, plof, bovenop de bruid, haar jurk zal onder het bloed.

CLAIRE: Gilde ze het niet uit?

DORA: Natuurlijk gilde ze het uit! Een dooie vogel op je trouwjapon. Die zal ze niet veel langer aangehouden hebben. Maar wie echt vervelend was de getuige, die bleef de hele avond om me heen hangen. Wat een hark! Hij zei steeds maar: “Van een bruiloft komt een bruiloft” Nee, het enige positieve was dat ik het dit keer tenminste niet was die trouwde. Ik had langzamerhand al het gevoel dat ik altijd de bruid was en nooit eens het bruidsmeisje. Tot overmaat van ramp begon het ook nog eens te regenen. Zo’n stortbui, ongelooflijk. (*merkt dat Claire niet erg geïnteresseerd is*) En wat heb jij gedaan vandaag?

CLAIRE: Die begrafenis.

DORA: O mijn god, helemaal vergeten. Hoe was dat? Ik bedoel, hoe was dat voor je?

CLAIRE: Ach, hoe gaat het met dat soort gebeurtenissen. Ik was niet zo bevriend met haar, ze was gewoon een ex-klasgenote. Na de examens had ik haar nooit meer gezien. Maar het blijft vreemd als je beseft dat het om een leeftijdgenoot gaat.

DORA: Nou ja, je hoefde in elk geval niet naar een bruiloft.

CLAIRE: Nee.

DORA: En wat je er ook verder mee doet: ga niet aan je eigen dood denken. Dat is zo deprimerend. Dat is net als naar een bruiloft gaan en dan aan je eigen liefdesleven denken.

CLAIRE: (*plotseling*) Ik heb iemand ontmoet.

DORA: Iemand ontmoet? Op een begrafenis?

CLAIRE: Herinner je je Peter nog?

DORA: Dat nerveuze joch, waarmee je was op school?

CLAIRE: Dat was eigenlijk maar een paar weken het geval. Hij is toen naar het buitenland gegaan. In elk geval, nu was hij daar ook en, hoe zal ik het zeggen, het klikte gelijk weer tussen ons. Het was net alsof we nooit uit elkaar waren geweest.

DORA: Bij een begrafenis kan het dus zomaar gaan klikken?

CLAIRE: Ja. Hij was zo lief, Dora. Hij gaf me bloemen... een grote vaas vol bloemen.

DORA: Bracht hij bloemen voor je mee?

CLAIRE: Nou, hij bracht ze niet echt mee. Hij nam ze van een tafel en gaf ze toen aan mij.

DORA: Hij stal dus begrafenisbloemen?

CLAIRE: Kan je me nou niet eens een keer een pleziertje gunnen? Hij is de enige man die me ooit bloemen of zoiets heeft gegeven. Overigens herkende het een of ander familielid de bloemen en vroeg me die terug te geven, dus je kunt niet zeggen dat ze gestolen waren.

DORA: Meer "geleend".

CLAIRE: Ja, hij "leende" bloemen voor mij.

DORA: En dat was lief, vind je.

CLAIRE: Dat was lief.

DORA: Jij leert tenminste nog iemand kennen en nog wel op een begrafenis. Ik kom zelfs op een bruiloftsfeest geen geschikte vent tegen.

CLAIRE: Ik leerde hem niet kennen, het was een hernieuwde kennismaking. Hij zei dat hij me nog zou bellen, maar ja, dan weten we het wel.

DORA: Onzin. Ik wed dat jij, voor deze week om is, helemaal verliefd zal zijn.

CLAIRE: Verliefd? Dat weet ik nog niet, hoor.

DORA: Ik wed om twintig dollar.

CLAIRE: Jij wedt om twintig dollar dat ik nog voor de volgende week verliefd zal zijn?

DORA: Zo zeker ben ik daarvan.

CLAIRE: Goed, twintig dollar.

DORA: Waarschijnlijk draag je aan het eind van de maand al zijn naam.

CLAIRE: Ik zal nooit de achternaam van mijn man gaan dragen.

DORA: Dat is heel slim, dat maakt de scheiding zoveel gemakkelijker.

CLAIRE: En ik zal ook nooit scheiden.

DORA: Ik ben er zeker van dat jij alles anders aan zal pakken.

CLAIRE: Dat zal wel. Wie anders vindt een liefde tijdens een begrafenis?

DORA: Heel veel mensen. Voor hij mij trouwde ging Richard altijd naar begrafeningen om vrouwen te ontmoeten. Dat had eigenlijk een eerste aanwijzing moeten zijn dat hij niet het geschiktste huwelijksmateriaal was. Maar goed, wedden wij?

CLAIRE: Ja, maar het is niet je meest briljante idee. De laatste keer dat ik een afspraakje met een man had nam hij me mee naar het Museum voor Verdraagzaamheid. Het Museum voor Verdraagzaamheid voor een eerste afspraakje!

DORA: Arme schat.

CLAIRE: Hij zei dat hij me wilde meenemen naar iets educatiefs... waar we ook konden praten. Naar de bioscoop gaan hield hij niet van, daar kon je elkaar niet echt leren kennen.

DORA: En... was het educatief?

CLAIRE: *(nog verontwaardigd)* Ja, het was educatief. En we hebben gepraat. Het enige wat hij deed was klagen over de parkeerkosten. "Tien dollar voor parkeren is diefstal!"

DORA: Toch "verdraagzaam" van hem om die tien dollar wel te betalen. En? Hij praatte wel tegen je?

CLAIRE: Zeker. "Als jij zou mogen kiezen, op wie zou jij nou willen lijken? O, kijk aan, Claire, wist je dat? Auschwitz was een werkkamp, maar Birkenau meer een vernietigingskamp. Ikzelf ben een echte Rod Stewart fan."

DORA: Arme lieverd. Ik wist niet dat iemand van Rod Stewart hield.

CLAIRE: Tijdens het eten zei hij: "Bestel maar wat je wilt. We rekenen apart af." Ik ga daarom maar liever naar begrafenissen dan ooit nog naar een blind date.

DORA: Het verstand van die kerels zit tussen hun benen.

CLAIRE: De scheidingen hebben je cynisch gemaakt.

DORA: De huwelijken hebben me cynisch gemaakt. Scheiden heeft me rijk gemaakt.

CLAIRE: Nou, ik geloof nog altijd dat er één iemand is voor iedereen.

DORA: Ik twijfel er niet aan dat er ergens op de wereld één goeie vent rondloopt... en naar die ene man is dan wel elk meisje op zoek.

CLAIRE: Die ene wil ik vinden. Niet dat hij mij uit zou kiezen als je er rekening mee houdt dat hij ieder meisje kan krijgen die hij wil. Maar ik zou wel graag iemand willen vinden en met hem samen willen leven zoals ik me dat ben gaan voorstellen.

DORA: De rest van je leven met die ene man? Dan zou ik om te beginnen of zelf maar een kettingroker worden of alleen maar afspreken met hoogbejaarde mannen. *(telefoonbel)* Als dat ma is: ik ben er niet.

CLAIRE: Waar ben je dan?

DORA: Aan het helpen bij de daklozenopvang... of waar dan ook maar.

CLAIRE: Alsof ze dat zou geloven. Is een bar geen beter idee? *(neemt de telefoon op)* Hallo. Hoi, ma. Niets, ma. Ik eet wel, ma. Ik ben niet te mager, ma. Ik weet wel dat mannen niet van magere vrouwen houden, daarom eet ik ook. Nee, ma, je moet niet hier heen komen om te koken. Ik heb geen trek in

gehaktbrood. Ik ben gek op je gehaktbrood. Er is geen mens die jouw gehaktbrood kan evenaren. Waarom zou ik achter jouw rug iemand anders' gehaktbrood eten? Het is over elf, ma. Nee, je moet niet komen. Nee, Dora is niet thuis. Ik denk dat ze naar de daklozenopvang is. Nee, ik lieg niet. Ik weet het niet... brood ronddelen of zoiets. Natuurlijk laten ze haar daar mee-eten. Dat vind ik ook. Dora ziet wat witjes tegenwoordig. Ja, waarschijnlijk daardoor. Okay, ma. Nee, het is niet nodig dat je komt. Echt niet. Heus. Ja, we maken wel schoon. Het ziet er hier piekfijn uit. Okay, ma. Doe pa de groeten. Zal ik. Doeg, ma. *(ze hangt op)*

DORA: God, als dat mensje altijd haar zin had gekregen waren we allang gestorven aan buitensporige zwaarlijvigheid. Bedankt dat je me de telefoon niet hebt gegeven.

CLAIRE: Jouw beurt komt nog. Ze wil hierheen komen.

DORA: Het is al over elf!

CLAIRE: Ze maakt zich zorgen over ons.

DORA: Dat doe ik ook, maar daar slaap ik niet minder om.

CLAIRE: Heb je ook in de gaten dat ma de laatste tijd wat vreemd doet.

DORA: Knettergek zal je bedoelen.

CLAIRE: Ze zegt soms zomaar iets onzinnigs, in het wilde weg.

DORA: Ik weet wat je bedoelt. Laatst had ik haar aan de telefoon en toen zei ze zomaar: "Betty Ford moet betalen." Zonder enige reden.

CLAIRE: Wat zot.

DORA: Het was echt verontrustend. En ze blijft zich maar bezig houden met die Jimmy Stewart.

CLAIRE: Arme ma. Alles wat ze nog wil is een kleinkind. Ik denk dat ze alleen maar ons heeft gebaard opdat wij haar kleinkinderen zullen baren. En nu ben jij gescheiden en ik ben zelfs nog nooit echt verliefd geweest.

DORA: Nu moet je niet overdrijven. Ik weet zeker dat je wel eens verliefd bent geweest.

CLAIRE: Niet meer sinds Jeffrey Burk... en dat was inde derde klas.

DORA: "Jeffrey Burk" Waarom komt die naam me zo bekend voor? Toch niet die Jeffrey Burk die in Engeland geboren was, op zijn eerste hier kwam wonen en evengoed dat Britse accent had?

CLAIRE: Mijn god, heb je met hem ook al iets gehad?

DORA: *(plezierige herinnering)* Ik geloof niet dat je dat alleen maar "iets" zou moeten noemen.

CLAIRE: Jij hebt dus verking gehad met mijn vriendje. Die ene enkele vlam uit de derde klas moest jij ook zo nodig hebben!

DORA: Hij zat toen al heel lang niet meer in de derde klas.
CLAIRE: Zoiets gebeurt mij weer.
DORA: O, doe niet zo dramatisch. Dat met mij was 15 jaar later.
CLAIRE: Dat is het punt niet.
DORA: Wat dan wel?
CLAIRE: Waar was jij vanavond?
DORA: Je weet best dat ik op een feest was.
CLAIRE: En waar was ik?
DORA: Jij had een begrafenis.
CLAIRE: En dat is het verhaal van mijn leven.
DORA: Het is dan ook niet zo'n goed verhaal. Je mist nog een plot.
CLAIRE: Jij stal mijn vriendje uit de derde klas.
DORA: Jij hebt wel eens schoenen van mij gestolen.
CLAIRE: Hoe kan je vriendjes met schoenen vergelijken?
DORA: Dat is niet zo moeilijk.
CLAIRE: Nee, omdat jij over allebei heenloopt!
DORA: Het was meer dan 15 jaar later, dus ik begrijp niet waarover jij je zo opwindt.
CLAIRE: Het punt is niet wannéér je iets met hem had, maar het feit dat je wat met hem had. Waarom kan ik nou nooit tegen jou op? Ik zal nooit de ware liefde leren kennen zolang ik een zuster heb als jij.
DORA: Een zuster als ik?
CLAIRE: Je weet toch wel hoe je bent?
DORA: Nee, dat weet ik niet. Vertel eens.
CLAIRE: Hoe je met mannen bent.
DORA: Hoe ben ik dan met mannen?
CLAIRE: Dat kan iedere man je vertellen.
DORA: Bedoel je dat ze vinden dat ik wat... aan de losse kant ben?
CLAIRE: De vraag stellen is haar beantwoorden.
DORA: Okay. Wel, jouw probleem met de mannen dat zijn niet die mannen.
CLAIRE: Zeg het maar, wat dan?
DORA: Het zit in jezelf, jij werkt zo deprimerend op ze dat de meest solide kerel nog aan de Prozac zou raken. Of misschien is je figuur wel het probleem.
CLAIRE: Ik zou eigenlijk heel goed naar jou moeten luisteren, hè? Want wat heb jij een schat aan ervaringen in de liefde en huwelijken je hebt ze wel allebei verknoeid maar je hebt het toch maar allemaal beleefd!
DORA: Je weet best dat het in beide gevallen niet mijn schuld was.

CLAIRE: Eén scheiding is nog wel te begrijpen, maar twéé? Op jouw leeftijd? Volgens mij was het allemaal een schreeuw om aandacht.

DORA: (*overdreven dramatisch*) Ik heb nog nooit om aandacht geschreeuwd!

CLAIRE: Vroeger droeg je altijd al ergens verband, alleen maar omdat dan de mensen zouden vragen wat er met je was.

DORA: Ieder kind heeft dat wel eens.

CLAIRE: Kind? Je was toen 17.

DORA: Ik was een laatbloeier.

CLAIRE: Als jij nou één van de presidentsvrouwen zou mogen zijn, welke zou je dan kiezen?

DORA: Waarom?!

CLAIRE: Welke? (*Dora denkt even na*)

DORA: Jackie Kennedy.

CLAIRE: Daarmee bewijs je mijn punt.

DORA: Waar heb je het over?

CLAIRE: Ik heb in een tijdschrift gelezen dat vrouwen die voor Jackie Kennedy kiezen liever mooi en beroemd zijn dan goed en intelligent.

DORA: Ik was in elk geval niet van plan om Barbara Bush te zeggen.

CLAIRE: En waarom niet?

DORA: Welke zou jij zeggen?

CLAIRE: Betty Ford.

DORA: Waarom Betty Ford?

CLAIRE: Omdat niemand anders haar kiest.

DORA: Je bent gek. 't Is toch niet te geloven dat je kwaad bent omdat ik iets gehad heb met je vriendje uit de derde klas en dat 15 jaar later! Je begint op je moeder te lijken.

CLAIRE: Ik heb in elk geval niet haar figuur.

DORA: Nee, je hebt die van pa.

CLAIRE: (*na korte stilte*) Ik vind dat je maar moet vertrekken. Ik wil niet meer met jou samenwonen.

DORA: En waarom zou ik dan moeten gaan?

CLAIRE: Waarom ga je niet gezellig weer eens trouwen? Dat was doorgaans jouw oplossing voor een dak boven je hoofd. Tot je bij mij introk.

DORA: Nou begrijp ik waarom mannen niks in jou zien.

CLAIRE: (*gooit een kussen naar Dora*) Hoer!

DORA: Jij vindt mij een hoer? Ik zal jou laten zien hoe een hoer eruit ziet! (*naar de sofa, ze grijpt een lipstick en bedreigt daar*

Claire mee, terwijl ze haar neerdrukt op de sofa) Ik was altijd al sterker dan jij.

CLAIRE: Als je boven op me gaat liggen, ja! *(Claire weet onder Dora vandaan te worstelen, Dora ligt nu met de rug op de sofa)*
Zo, ga jij nou maar eens mooi plat op je rug! Dat is toch je favoriete houding?

DORA: Niemand krijgt Dora eronder!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto